

Številka: 092-181/2010/1

Datum: 11. 10. 2010

Urad Vlade RS za komuniciranje
Gregorčičeva 25
1000 Ljubljana

Zadeva: Predlagam.vladi.si predlog 1012: naj tudi cerkev plačuje davke

Prejeli smo vaš dopis, v katerem prosite za stališče povezano s predlogom uporabnika spletnega orodja predlagam.vladi.si, ki predlaga, da naj tudi cerkev plačuje davke od svojega premoženja in darov. V nadaljevanju predstavljamo stališče z vidika davka na dohodek pravnih oseb, dohodnine, davka na dodano vrednost in obdavčevanja nepremičnin.

1. V 6. členu Zakona o verski svobodi (Uradni list RS, št. 14/07, v nadaljevanju ZVS) je določeno, da so registrirane cerkve in druge verske skupnosti pravne osebe zasebnega prava ter da imajo pravico do pridobitve lastne pravne osebnosti tudi njihovi sestavni deli. **Obdavčitev dohodkov vseh pravnih oseb**, torej tudi verskih skupnosti, ureja Zakon o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 117/06, in nasl., v nadaljevanju ZDDPO-2). Le ta v 9. členu določa oprostitev plačila davka od dohodkov pravnih oseb za zavezance, ki so ustanovljeni za opravljanje nepridobitne dejavnosti. Med zavezance za katere velja ureditev navedena v 9. členu ZDDPO-2, se štejejo poleg zavodov, društev, ustanov, političnih strank, reprezentativnih sindikatov, tudi verske skupnosti in med njimi Rimskokatoliška Cerkev.

Oprelitev, kaj se šteje za pridobitno oziroma nepridobitno dejavnost, podrobneje v 2. členu pojasnjuje Pravilnik o opredelitvi pridobitne in nepridobitne dejavnosti (Uradni list RS, št. 109/07 in 68/09, v nadaljevanju Pravilnik), ki določa, da mora biti za pridobitno dejavnost, izpolnjen pogoj opravljanja dejavnosti na trgu zaradi dobička ali konkuriranja z dejavnostjo na trgu z drugimi zavezanci po ZDDPO-2. Pravilnik v 3. členu med dohodke iz opravljanja nepridobitne dejavnosti, ki se izvemajo iz davčne osnove, šteje tudi donacije, kot brezpogojna plačila v denarju ali naravi, pridobljena od fizičnih ali pravnih oseb brez obveznosti vračila. Med tovrstne donacije se štejejo tudi sredstva RKC pridobljena z nabirki.

Navedena ureditev velja za vse prejemnike donacij naštetih v 9. členu ZDDPO-2, ne samo za verske skupnosti, s čemer je zagotovljena nediskriminatorna obravnava vseh davčnih zavezancev. Ni pa odveč poudariti, da morajo navedeni zavezanci, torej tudi verske skupnosti, v skladu z Zakonom o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 117/06 in nasl.) v vsakem primeru predložiti davčni obračun, seveda pa morajo plačati tudi davek od dohodkov, če opravljajo dejavnost, ki je pridobitna.

2. Za **obdavčitev dohodkov verskih delavcev** so relevantne določbe Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 51/2010; v nadaljevanju: ZDoh-2). V ZDoh-2 uporabljen termin »verski delavec« je povzet iz standardne klasifikacije poklicev, ki se uporablja za statistične namene. Ta termin se uporablja samo za potrebe obdavčenja po ZDoh-2 in ne posega na druga področja pravnega urejanja. Če ima razmerje med versko skupnostjo in verskim delavcem vse elemente delovnega razmerja v smislu Zakona o delovnih razmerjih (Uradni list RS, 42/02 in 103/07), se dohodek verskega delavca obdavči kot dohodek iz delovnega razmerja

(v skladu s 37. členom ZDoh-2). Če pa razmerje med verskim delavcem in versko skupnostjo nima vseh elementov delovnega razmerja, predvsem če manjka pogoj plačila za opravljeno delo, potem je dohodek tega verskega delavca obdavčen po četrtem odstavku 38. člena ZDoh-2 (t.j. kot dohodek iz drugega pogodbenega razmerja).

Ker ni mogoče določiti zneska dohodka, ki pripada verskemu delavcu po četrtem odstavku 38. člena ZDoh-2, je z zakonom določena pavšalna višina dohodka, in sicer v razponu med zneskom, ki zagotavlja socialno varnost v Sloveniji in zneskom minimalne plače v skladu z zakonom, ki ureja minimalno plačo. Na tej podlagi je Vlada RS sprejela Uredbo o določitvi dohodkov verskih delavcev iz naslova razmerja z versko skupnostjo (Uradni list RS, št. 136/06), kjer je določena višina dohodka po posameznih skupinah verskih delavcev v razponu od najnižje do najvišje.

3. Verske skupnosti se v zvezi z opravljanjem ekonomske dejavnosti, ki med drugim obsega tudi **izkoriščanje premoženja in premoženjskih pravic**, po Zakonu o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 10/10 - UPB) štejejo za davčne zavezance in so v zvezi z dobavami blaga in storitev, ki jih opravijo v okviru opravljanja te dejavnosti, dolžne obračunavati in plačevati predpisani davek na dodano vrednost. Davka na dodano vrednost v zvezi z odsvojitvijo premoženja so verske skupnosti, tako kot ostali davčni zavezanci, oproščene plačevati le v zvezi s prodajo:

- objektov ali delov objektov in zemljišč, na katerih so objekti postavljeni, razen če je dobava opravljena, preden so objekti prvič vseljeni oziroma uporabljeni, ali če je dobava opravljena, preden potečeta dve leti od začetka prve uporabe oziroma prve vselitve in
- zemljišč, razen stavbnih zemljišč.

4. V Republiki Sloveniji je sistem **obdavčevanja nepremičnin** določen z nadomestilom za uporabo stavbnih zemljišč in z davkom na dediščine in darila. Davek na dediščine in darila je urejen z Zakonom o davku na dediščine in darila (Uradni list RS, št. 117/06, v nadaljevanju ZDDD) in določa, da je predmet obdavčitve dediščina ali darilo, ki ga prejme davčni zavezanec od fizične ali pravne osebe, hkrati pa se ne šteje za dohodek po Zakonu o dohodnini oz. po Zakonu o davku od dohodkov pravnih oseb. Davčni zavezanec je v tem primeru fizična oseba ali pravna oseba zasebnega prava, ki prejme premoženje na podlagi dedovanja ali darovanja, vendar je na podlagi 9. člena ZDDD, davka oproščeno darilo ali dediščina, ki jo med drugim prejme pravna oseba zasebnega prava, ustanovljena na podlagi zakona za opravljanje verske, človekoljubne, dobrodelne, zdravstvene, socialno-varstvene, izobraževalne, raziskovalne ali kulturne dejavnosti ali za opravljanje dejavnosti zaščite in reševanja, vendar le, če gre za darilo oziroma dediščino, ki je namenjena opravljanju take dejavnosti pravne osebe. Darila ali dediščina namenjena verskim skupnostim so v tem primeru torej oproščena davka.

V skladu s prvim odstavkom 59. člena Zakona o stavbnih zemljiščih (Uradni list RS, št. 18/84, 44/97) se med drugim nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča ne plačuje za stavbe, ki jih uporabljajo verske skupnosti za svojo versko dejavnost.

Tudi v večini evropskih in svetovnih držav, med davčne oprostitve pri davku na nepremično premoženje oziroma davku na zemljišče sodijo nepremičnine, ki se uporabljajo za verske namene. To pomeni, da so neobdavčene cerkvene stavbe in zemljišča, ki so izključno namenjena opravljanju verskih dejavnosti, medtem ko je drugo nepremično premoženje verskih skupnosti obdavčeno.

Verske skupnosti, kot tudi ostali prodajalci nepremičnin, pa so v zvezi s prenosom lastninske pravice na nepremičninah dolžne obračunavati in plačevati predpisani davek na promet nepremičnin (Zakon o davku na promet nepremičnin, Uradni list RS, št. 117/06). Davka na promet nepremičnin se ne plača od ustanovitve ali prenosa stavbne pravice, od katerega je bil plačan davek na dodano vrednost. Verske skupnosti so oproščene plačevanja tega davka le v zvezi s prenosom nepremičnin, ki imajo status kulturnega spomenika, in sicer pod pogojem, da je kulturni spomenik dostopen za javnost ali da je namenjen izvajanju kulturne dejavnosti, o čemer lastnik sklene z ministrstvom, pristojnim za kulturo, sporazum z neomejenim trajanjem.

5. Registrirane cerkve in druge verske skupnosti se skladno z 29. členom ZVS financirajo predvsem iz donacij in drugih prispevkov fizičnih in pravnih oseb ter iz svojega drugega premoženja kakor tudi iz prispevkov mednarodnih verskih organizacij, katerih članice so. Registrirana cerkev ali druga verska skupnost sme zbirati prostovoljne prispevke v skladu s svojimi pravili in veljavno zakonodajo. V Evropski uniji obstaja več modelov cerkvenega davka, ki ga verniki plačujejo verski skupnosti, katere pripadniki so. Tako na primer v Nemčiji cerkveni davek plačujejo davčni zavezanci, ki so člani cerkvene organizacije z javnopравnim statusom, v nekaterih državah (na primer v Španiji) pa je poznan sistem, v katerem se državljani odločijo, kateri verski skupnosti bodo namenili določen odstotek dohodnine. Ta možnost obstaja tudi v Sloveniji, kjer lahko davčni zavezanci rezidenti skladno s 142. členom ZDoh-2 do 0,5 odstotka dohodnine odmerjene od dohodkov, ki se všttevajo v letno davčno osnovo, med drugim namenijo tudi za financiranje splošno-koristnih namenov. Seznam upravičencev do donacij, ki ga vsako leto objavi Vlada RS v uradnem listu (seznam upravičencev do donacij za leto 2010 je objavljen v Uradnem listu RS, št. 62/10) vključuje tudi upravičence do donacij s področja verskih skupnosti.

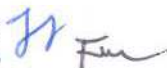

Na podlagi navedenega menimo, da je trenutno veljavna davčna obravnava verskih skupnosti primerna.

S spoštovanjem,

Jožica Kastelic, sekretarka
Vodja sektorja

Alenka Kovač Arh
Generalna direktorica

Pripravili: Jurij Stanovnik, višji svetovalec
Igor Bevc, podsekretar
Nevenka Beč, sekretarka
Ksenija Pinter, svetovalka

Vročiti: - naslovníku
- arhiv